

РЕШЕНИЕ

№ 188

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 18 май 2015 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на дванадесети май през две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Е.В. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №195 по описа на съда за 2015 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ПАТЕНТНО ВЕДОМСТВО (ПВ) НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ (РБ) против решение №380 от 12.03.2015 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1579 по описа на съда за 2013 г.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление (НП) №136/2013 от 07.08.2013 г., издадено от Председателя на ПВ на РБ срещу „ГИЛДИЯ СТРОЙ“ ООД, ЕИК 113044738, седалище и адрес на управление с. Рударци, община Перник, област Перник, ул. Гео Милев №22, представлявано от Л. П. А., Г. К. Г. и И.С. Х.***, с което за нарушение по чл. 65, ал. 1 от Закона за промишления дизайн (ЗПД) във вр. с чл. 18 от ЗПД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 000 лв. (хиляда лева).

Жалбоподателят твърди, че решението на първата съдебна инстанция е постановено в нарушение на материалния закон, касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Пледира, че в хода на производството по налагане на административно наказание са съобразени всички процесуални норми относими към изготвянето на акта и НП. Заявява, че нарушението на ЗПД е изчерпателно и ясно описано в акта и НП, както и обосновано в изготвената в хода на производството по налагане на административно наказание експертиза, поради което същото е правилно отнесено към разпоредбата на чл. 65, ал. 1 от ЗАНН. От касационния съд жалбоподателят иска да отмени решението на първата съдебна инстанция и да реши спора по същество, като потвърди процесното наказателно постановление.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба, „ГИЛДИЯ СТРОЙ“ ЕООД, с. Рударци, община Перник, област Перник се представлява от адв. Пенчева. Възражава срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура – Перник прави заключение за законосъобразност на обжалвания съдебен акт. Предлага решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Писмени доказателства във връзка със сочените основания за касиране на съдебния акт не са представени.

Административен съд - Перник, като съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване. Обжалваният съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива отменено.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение районният съд е приел за безспорно от фактическа страна, че на 17.04.2013 г. служители на ПВ на РБ, извършили проверка на дейността на настоящия ответник в стопанисвана от същия производствена база за бетонни изделия, находяща се в с. Рударци, общ. Перник, обл. Перник. При проверката в обекта е открит продукт, 20 бр., кош за отпадъци с цилиндрична форма с вертикално разположени ребра, които започват на малко разстояние от горната основа и достигат до долната основа, в горната част с капак с форма на ротационен параболичен пръстен с две вдлъбнатини. При сравнение на посочения продукт с регистриран дизайн №2 от рег. №7503 проверяващите установили разлика в броя и ширината на ребрата, както и разлика в капаците. Посочените разлики обаче били приети за несъществени, поради което е направен извод за идентичност на двата продукта по смисъла на чл. 12, ал. 2 от ЗПД. За така установеното със съставяне на акт за нарушение срещу дружеството е образувано административнонаказателно производство, като на 07.08.2013 г., след изготвена експертиза относно наличие на идентичност между регистрирания дизайн №2, рег.№7503 и открития в хода на проверката продукт, е издадено и процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите решаващият първоинстанционен състав при извършваната служебно цялостна проверка за законосъобразност на проведеното производство по налагане на административно наказание и актовете, обективирали същото, установил процесуални пороци, обосноваващи извод за необходимост от отмяна на издадения акт на правораздаване. Приел, че актът за установяване на административно нарушение е съставен в нарушение на изискването на чл. 42, т. 4 от ЗАНН, поради липса на подробно фактическо описание на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване (отразила се и на съдържанието на НП в тази му част), както и при несъобразяване с изискването на чл. 42, т. 5 от ЗАНН, поради липса на пълнота при посочване на нарушените законови разпоредби, чието преодоляване е невъзможно по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, районният съд е постановил, че НП следва да бъде отменено на процесуално основание. Въпреки този си

извод решаващият първоинстанционен състав, допуснал изслушването и на съдебна техническа експертиза, е направил и своите заключения по съществото на спора, като е приел, че независимо дали изводите относно наличие на несъществени разлики между двата сравнявани продукта са верни или не, у наказаното лице, на основание разпоредбата на чл. 23 от ЗПД и във връзка с доказателствата по делото, към момента на извършване на проверката е било налице право на преждеползване на процесния продукт поради факт на добросъвестно използване на посочения дизайн на територията на РБ преди датата на заявката за регистрация за дизайн №2, рег. №7503. На посочените основания процесното наказателно постановление е отменено.

Решението е правилно.

Правилно е решението на първата съдебна инстанция за наличие на процесуални пороци на производството по налагане на административно наказание, като единствено неправилен според настоящия състав е изводът за тяхната абсолютна същественост. Без да се споделя изводът за непълно описание на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване в акта за установяването му, отразило се и на съдържанието на НП в тази му част, касационният съд също приема, че в акта липсват посочени в пълнота нарушените законови разпоредби. Същото обаче, като относително (предвид и разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН), а не абсолютно съществено процесуално нарушение, подлежи на преценка с оглед степента, в която се е отразило на правото на защита на посоченото за нарушител лице и налице ли е неяснота какво административно нарушение му се вменява за извършено. С оглед данните по настоящото дело и предвид възражението на наказаното дружество срещу съставения му акт за административно нарушение, в което представляващият го заявява, че произвежда процесния продукт „много по-рано от датата на патентоване“-то му, следва да се приеме, че независимо от безспорната непрецизност на акта в тази му част, от обстоятелствената му част и посочените законови разпоредби е станало ясно какво административно нарушение се вменява да е извършено. Поради това, а и поради преодоляването на порока по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, посредством прецизиране на НП в тази му част и коректно посочване на нарушените законови разпоредби, достигнал до извод (независимо правилен или не) за безспорност по отношение на нарушението и неговият автор, административнонаказващият орган е санирал процесуалния недостатък на производството, с което правото на защита на наказаното дружество не е ограничено в никаква степен.

Горните изводи са без значение обаче за правилността на постановения съдебен акт, поради установено при касационната проверка правилно приложение на материалния закон от страна на решаващия първоинстанционен състав. Напълно се споделят мотивите на първата съдебна инстанция за липса на реализиран състав на административно нарушение по чл. 65, ал. 1 във вр. с чл. 18 от ЗПД, поради установено, като безспорно доказано, в хода на производството, както пред административнонаказващия орган, така и пред районния съд, наличие у наказаното дружество на право на преждеползване по смисъла на чл. 23 от ЗПД. Изводите на първата съдебна инстанция кореспондират изцяло с приобщените във връзка с делото доказателства, които категорично сочат на липса на осъществени елементи, покриващи състав на нарушение по чл. 65, ал. 1 във вр. с чл. 18 от ЗПД. Безспорно е по делото, като възражения и доказване в обратна посока представляващият наказващият орган не е правил, че към 04.05.2011 г., датата

на подаване на заявлението за регистрация на дизайн с наименование „кошчета за отпадъци и капак за кошче за отпадъци“, „ГИЛДИЯ СТРОЙ“ ООД добросъвестно е използвало дизайна на Територията на Република България, като е изработвало посочения продукт преди и към тази дата, а именно към 20.04.2011 г. По делото е представен и бр.4 /2011г. от април 20014г на месечното списание „Строителство и обзавеждане в цени“, в което на стр.19 е публикувана реклама на изделията произвеждани от „ГИЛДИЯ СТРОЙ“ ООД , между които е налице изображение на продукта предмет на настоящото съдебно производство. Макар и по косвен начин тази реклама затвърждава изводите за наличие на право на преждеползване от „ГИЛДИЯ СТРОЙ“ ООД на продукта кошче за отпадъци.

Административнонаказващият орган вместо да извърши прецизно дължимата проверка по чл. 52, ал. 4 от ЗАНН при наличие на адекватно и скрепено с доказателства възражение на наказаното лице, е възприел неправилния извод, че възраженията на наказаното лице „касят друг вид производство“. От съществено значение за съставомерността на процесното деяние е именно изясняването на въпроса дали до датата на подаване на заявката за регистрация на дизайн №2 с рег. №7503 от трето лице, наказаното дружество добросъвестно е използвало на територията на Република България дизайна или е извършило необходимата подготовка за това, тъй като ако това е така, същото ще има право да го използва в същия обем и след тази дата, в който смисъл е и разпоредбата на чл. 23 от ЗПД, какъвто е и настоящия случай.

Гореизложеното е основание да се приеме, че като е отменил процесното наказателно постановление в процесуално законосъобразно производство районният съд е постановил законосъобразен съдебен акт, който освен това валиден и допустим ще бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №380 от 12.03.2015 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1579 по описа на съда за 2013 г., с което е ОТМЕНЕНО наказателно постановление №136/2013 от 07.08.2013 г., издадено от Председателя на Патентното ведомство на Република България срещу „ГИЛДИЯ СТРОЙ“ ООД, с. Рударци, община Перник, област Перник, с което за нарушение по чл. 65, ал. 1 от Закона за промишления дизайн (ЗПД) във вр. с чл. 18 от ЗПД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 000 лв. (хиляда лева).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/